

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне слідче управління

вул. Володимирська, 33, м. Київ, 01601, факс (044) 279-66-31, тл. (044) 255-84-88
www.ssu.gov.ua e-mail: san@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 00034074

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Київ

25 квітня 2024 року

Старший слідчий 4 відділу 3 управління Головного слідчого управління Служби безпеки України старший лейтенант юстиції Бутенко Тарас Андрійович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 22023000000000647 від 28.06.2023 та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, керуючись положеннями ст. ст. 2, 40, 42, 276-278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Давлєєву Ігорю Олександровичу, 31.10.1964 року народження, уродженцю м. Донецьк Донецької області, громадянину України, зареєстрованому та фактичному проживаючому за адресою: Донецька область, Ленінський район, м. Донецьк, вул. Рослого, буд 33, ПІН 2368017432, документований паспортом України серії ВК №786856, виданий 11.02.2011 Ленінським РВ ДМУ ГУ МВС України в Донецькій області,

про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених:

- **ч. 1 ст. 111 КК України**, тобто державній зраді, а саме у діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості України шляхом переходу на бік ворога в період збройного конфлікту;

- **ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України**, тобто у порушенні законів та звичаїв війни, а саме у жорстокому поводженні з військовополоненими, а також віддані наказу про вчинення таких дій, вчинених за попередньою змовою групою осіб.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється Давлєєв І.О.:

Статтями 1-3 Конституції України, яка прийнята Верховною Радою України 28.06.1996, визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Людина, її

життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю.

Відповідно до ст. ст. 17, 65 Конституції України, захист суверенітету і територіальної цілісності України є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу. На території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом. Захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України є обов'язком громадян України.

З 19 лютого 2014 року представниками Російської Федерації (далі – РФ) розпочато збройне вторгнення збройних сил РФ (далі – ЗС РФ), приховане твердженням керівників РФ про переміщення військових підрозділів в рамках звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту РФ та іншими підрозділами ЗС РФ здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечивши військову окупацію території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя. 18 березня 2014 року РФ оголосила про офіційне включення Криму до її території.

Одночасно із цим, протягом березня та на початку квітня 2014 року, під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС РФ представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих Російською Федерацією, взяли під контроль будівлі, в яких знаходилися органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07 квітня 2014 року в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі за текстом – «ДНР»), а 27 квітня 2014 року в м. Луганську – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі за текстом – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і по теперішній час.

Внаслідок військових дій у період з травня по серпень 2015 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей.

Датою початку тимчасової окупації РФ окремих територій України є 19 лютого 2014 року. Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими РФ з 20 лютого 2014 року. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими РФ (у тому числі окупаційною адміністрацією РФ) починаючи з 7 квітня 2014 року відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15 квітня 2014 року № 1207-VII.

Так, громадянин України Давлєєв І.О., усвідомлюючи, що між РФ та Україною з 20 лютого 2014 року триває міжнародний збройний конфлікт, у порушення положень ст. ст. 17, 65, Конституції України, діючи умисно, перебуваючи на території місця дислокації батальйону «Сомали», що знаходилось в м. Макіївка Донецької області, у 2017 році (встановити точну дату та час не виявилось

можливим) добровільно прийняв рішення про проходження служби в батальйоні «Сомали» 1 армійського корпусу т.зв. «ДНР» на посаді заступника командира 2 роти.

Давлеєв І.О., реалізуючи свій протиправний умисел, направлений на вчинення державної зради, перебуваючи на території місця дислокації батальйону «Сомали», що знаходилось в м. Макіївка Донецької області, з метою вчинення дій на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, діючи умисно та свідомо, після прийняття рішення зрадити Українському народові був призначений на посаду заступника командира 2 роти батальйону «Сомали» 1 армійського корпусу т.зв. «ДНР», а у подальшому на посаду заступника командира 2 роти 9 окремого штурмового полку 1 армійського корпусу т.зв. «ДНР», з підпорядкуванням представникам РФ.

З моменту призначення його на посаду, Давлеєв І.О. з метою завдання шкоди суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності України у період з січня 2017 року по лютий 2017 року у складі батальйону «Сомали» 1 армійського корпусу т.зв. «ДНР» приймав участь у боях проти військовослужбовців ЗС України за участі так званих ЗС ДНР та ЗС РФ, зокрема з метою окупації міста Авдіївка Донецької області.

Таким чином, Давлеєв Ігор Олександрович підозрюється у вчиненні державної зради тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності України шляхом переходу на бік ворога в період збройного конфлікту, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України.

З листопада 2021 року представники влади та ЗС РФ, з метою підготовки до повномасштабного нападу на Україну, організували перекидання підрозділів ЗС та інших військових формувань РФ до кордонів України, що пояснювалося запланованими спільними російсько-білоруськими навчаннями «Союзна рішучість-2022», які розпочалися 10 лютого 2022 року.

Станом на 08 лютого 2022 року вздовж усього кордону з Україною з боку РФ, Республіки Білорусь та тимчасово окупованих територій України було зосереджено близько 140 тис. військових РФ, включаючи повітряний та морський компонент.

З метою створення приводів для ескалації воєнного конфлікту і здійснення спроби виправдання своєї агресії перед громадянами російської федерації та світовою спільнотою, представниками влади та ЗС РФ розроблено окремий план, який передбачав вчинення дій, спрямованих на введення в оману і залякування громадян РФ та мешканців тимчасово окупованих територій України, а також вчинення провокацій, які полягали у імітації нападів і вогневих ударів, вчинених нібито підрозділами ЗС України по території РФ та тимчасово окупованим територіям України.

Одночасно із зазначеним передбачалося визнання керівництвом РФ «ДНР» і «ЛНР» незалежними державами та отримання від них звернення з запитом про надання військової підтримки, яка викликана нібито агресією Збройних Сил України.

На виконання зазначених намірів, 15 лютого 2022 року Державна дума російської федерації звернулася до Президента РФ з проханням визнати незалежність «самопроголошених Донецької та Луганської народних республік».

18 лютого 2022 року керівниками російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей повідомлено про проведення евакуації місцевого населення тимчасово окупованих територій України до Ростовської області, що пояснювалося вигаданими застереженнями про те, що Збройні Сили України мають намір атакувати тимчасово окуповані території та здійснити їх силове повернення під контроль України.

19 лютого 2022 року вказаними особами було оголошено так звану загальну мобілізацію жителів тимчасово окупованих територій Донецької та Луганської областей.

21 лютого 2022 року керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей звернулися до Президента РФ з проханням визнати незалежність так званих Донецької та Луганської народних республік.

В цей же день, Президент РФ скликав позачергове засідання Ради безпеки РФ, де обговорено питання щодо доцільності визнання незалежності «ДНР» та «ЛНР».

Службові особи з числа вищого керівництва РФ, які входять до складу Ради безпеки РФ, публічно підтримали звернення Державної думи РФ та заявили про необхідність визнання Президентом РФ незалежності «ДНР» та «ЛНР».

Цього ж дня Президент РФ підписав указ про визнання незалежності «ДНР» та «ЛНР».

22 лютого 2022 року Президент РФ підписав з керівниками російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей договори про дружбу, співробітництво та взаємну допомогу, які в той же день ратифіковані Державною думою та Радою Федерації РФ.

В цей же день Президент РФ, реалізуючи злочинний план, з метою надання видимості законності дій по нападу на Україну, направив до Ради Федерації РФ звернення про використання ЗС РФ за межами РФ, яке було задоволено.

23 лютого 2022 року керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей звернулися до Президента РФ з проханням надати допомогу у відбитті надуманої ними воєнної агресії «українського режиму щодо населення» так званих Донецької та Луганської народних республік.

24 лютого 2022 року о 5 годині Президент РФ оголосив про своє рішення почати військову операцію в Україні.

В подальшому цього ж дня ЗС РФ, які діяли за наказом керівництва РФ і ЗС РФ, віроломно здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по

аеродромам, військовим штабам і складам ЗС України, а також підрозділами ЗС та інших військових формувань РФ Здійснено широкомасштабне вторгнення на територію суверенної держави Україна.

Починаючи з 5 години 24 лютого 2022 року підрозділи ЗС РФ та інших військових формувань здійснюють спроби окупації українських міст, які супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння. При цьому вогневі удари здійснюються по об'єктам, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права. Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі людей, у тому числі дітей, отримання ними тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості та заподіяння матеріальних збитків у вигляді знищення будівель, майна та інфраструктури.

Для відсічі збройної агресії були задіяні Збройні Сили України, зокрема Сухопутні війська, Повітряні сили, Військово-Морські сили, Десантно-штурмові війська, Сили спеціальних операцій, Сили територіальної оборони.

При цьому, при веденні воєнних дій військовими РФ, іррегулярними збройними формуваннями РФ та незаконними збройними формуваннями так званих «ДНР» та «ЛНР» порушуються правила, закони та звичаї ведення війни, що передбачені міжнародним гуманітарним правом, зокрема в Женевській конвенції про поводження з військовополоненими від 12.08.1949.

У період з 24 лютого по 20 травня 2022 року на території міста Маріуполь Донецької області відбувалося збройне протистояння військових підрозділів України проти збройних формувань РФ, аж до повної окупації міста збройними формуваннями РФ та підконтрольними їм незаконними збройними формуваннями так званих «ДНР» та «ЛНР». До проведення вказаних бойових дій залучалися військовослужбовці 9 окремого штурмового полку 1 армійського корпусу т.зв. «ДНР».

У вказаних бойових діях, серед інших, приймав участь підрозділ незаконного збройного формування так званої «ДНР», а саме 2 рота 9 окремого штурмового полку 1 армійського корпусу т.зв. «ДНР», у якій Давлеєв Ігор Олександрович, 31.10.1964 року народження, перебував на посаді заступника командира 2 роти та здійснював виконання усних вказівок та розпоряджень невстановлених осіб із числа керівництва 9 окремого штурмового полку 1 армійського корпусу т.зв. «ДНР».

До здійснення спільних та узгоджених дій щодо жорстокого поводження з військовополоненими Давлеєв І.О. залучив представників 2 роти 9 окремого штурмового полку 1 армійського корпусу «ДНР».

У стримуванні збройної агресії РФ на території міста Маріуполь Донецької області серед числа інших українських оборонців брав участь громадянин України Таржинський Геннадій Вадимович, 08.05.1991 року народження, який 24.02.2022 добровільно вступив до лав територіальної оборони м. Маріуполь Донецької області та якого того ж дня призначено у мобільну бойову групу сил територіальної оборони Збройних Сил України для здійснення бойових завдань по обороні м. Маріуполь.

Згідно п.п 1 ч. 1 ст. 1 ЗУ «Про основи національного спротиву», добровольцем Сил територіальної оборони Збройних Сил України є громадянин України, який на добровільній основі зарахований до проходження служби у складі добровольчого формування Сил територіальної оборони Збройних Сил України.

Впродовж березня 2022 року Таржинський Г.В. здійснював завдання свого керівництва по обороні м. Маріуполь, забезпеченню продовольством та боєкомплектами вогневих позицій ЗС України, а також евакуації поранених військовослужбовців з позицій.

Так, наприкінці березня 2022 року (встановити точну дату та час не виявилось можливим) ЗС РФ спільно з іншими збройними формуваннями РФ та підконтрольними їм незаконними збройними формуваннями так званих «ДНР» та «ЛНР», в тому числі за участі 9 окремого штурмового полку 1 армійського корпусу т.зв. «ДНР», захопили центральну частину м. Маріуполь Донецької області.

У той же період Таржинський Г.В., здійснюючи завдання по обороні м. Маріуполь разом із іншим військовослужбовцем Сил територіальної оборони Збройних Сил України з позивним «Сектор» прийняли рішення про евакуацію до оборонних позицій, які знаходилися на території металургійного комбінату «Азовсталь». Для евакуації вони використовували покинутий військовими автомобіль, який в подальшому при пересуванні через центральну частину м. Маріуполь Донецької області підірвався на невідомому вибуховому пристрої. Внаслідок вказаного вибуху військовослужбовець з позивним «Сектор» загинув на місці, а Таржинський Г.В. отримав поранення та втратив свідомість.

У вказаний день Таржинський Г.В., опритомнівши після вибуху, пішки дістався до свого дому, що знаходиться за адресою: м. Маріуполь, просп. Миру 67/30, де переодягнувся у цивільний одяг та разом із іншими цивільними особами сховався у підвальному приміщенні під Центральним універмагом в м. Маріуполь Донецької області, що знаходиться за адресою: м. Маріуполь, просп. Миру 69.

Перебуваючи у вказаному підвалі, Таржинський Г.В. під час розмови з невстановленим чоловіком погодився допомогти останньому в евакуації його дружини та дітей із будинку, який потрапив під обстріл. У ході проведення зазначених евакуаційних (рятувальних) заходів Таржинський Г.В. у вищевказаний день, але не пізніше кінця березня 2022 року (точна дата та час досудовим розслідування не встановлено) потрапив у полон до представників 2 роти 9 окремого штурмового полку 1 армійського корпусу т.зв. «ДНР».

Після потрапляння у полон представники 2 роти 9 окремого штурмового полку 1 армійського корпусу т.зв. «ДНР» відвели Таржинського Г.В. до заступника командира 2 роти 9 окремого штурмового полку 1 армійського корпусу т.зв. «ДНР» Давлеєва Ігоря Олександровича з позивним «Консул», який перебував у так званому «штабі» їх підрозділу за адресою: м. Маріуполь, просп. Миру 63/2.

Надалі, Давлеєв І.О. разом із представниками підпорядкованого йому підрозділу, а саме невстановленими особами 2 роти 9 окремого штурмового полку 1 армійського корпусу т.зв. «ДНР», за участі Таржинського Г.В., який не мав можливості чинити опір та заперечувати стосовно протиправних дій, умисно, за попередньою змовою групою осіб, проникли до квартири, яка розташована за

адресою: м. Маріуполь, проспект Миру 67/30, квартира 33, де віднайшли комплекти його військової форми та інше обмундирування.

Відповідно до вимог ст. 2 Женевської конвенції про поводження з військовополоненими від 12.08.1949, ратифікованої Указом Президії Верховної Ради Української РСР від 03.07.1954 (далі – Конвенція), ця Конвенція застосовується у випадку оголошеної війни або будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома або декількома Високими Договірними Сторонами, навіть якщо стан війни не визнається однією з них. Конвенція також застосовується в усіх випадках часткової або повної окупації території Високої Договірної Сторони, навіть якщо цій окупації не чиниться жодний збройний спротив.

Статтею 4 Женевської конвенції про поводження з військовополоненими від 12.08.1949 (далі – Конвенція) передбачено, що військовополоненими є особи, які потрапили в полон до супротивника й належать, серед іншого, до особового складу збройних сил сторони конфлікту.

Таржинський Г.В., входячи до особового складу збройних сил сторони конфлікту, які брали безпосередню участь у стримуванні збройної агресії, відповідно до положень п. а, ст. 4 Женевської конвенції про поводження з військовополоненими від 12.08.1949, набув статусу військовополоненого.

Згідно статті 5 Конвенції вона застосовується до осіб, визначених статтею 4, з моменту, коли вони підпадають під владу супротивника, до їхнього остаточного звільнення та репатріації.

При цьому статтями 13, 14, 15 вказаної Конвенції визначено наступні положення щодо захисту військовополонених: з військовополоненими необхідно завжди поводитися гуманно; будь-який незаконний акт чи бездіяльність з боку держави, що тримає в полоні, які спричиняють смерть або створюють серйозну загрозу здоров'ю військовополоненого, що перебуває під її охороною, забороняються та будуть розглядатись як серйозне порушення цієї Конвенції; жодного військовополоненого не можна піддавати фізичному каліченню; військовополонені завжди повинні бути захищеними, зокрема від актів насилля чи залякування, а також від образ; військовополонені за всіх обставин мають право на повагу до їхньої особи й честі; держава, що тримає в полоні, зобов'язана забезпечувати безоплатне утримання їх, а також надавати їм безоплатну медичну допомогу, якої вимагає їхній стан здоров'я.

Під час проведення «обшуку» та після його закінчення Давлеєв І.О. спільно із іншими невстановленими військовослужбовцями, у порушення ст. ст. 2, 4, 5, 13-15 Конвенції, умисно, за попередньою змовою групою осіб, наносили численні, не менше як по 3 удари, Таржинському Г.В. по різних частинах тіла, чим завдали сильного фізичного болю.

Згодом, у цей же день, після проведеного «обшуку» Давлеєв І.О. разом із іншими військовослужбовцями підпорядкованого йому підрозділу доставили Таржинського Г.В. до «штабу» їх підрозділу, який розташовувався за адресою: м. Маріуполь, просп. Миру 63/2, де Давлеєв І.О. віддав наказ перев'язати Таржинському Г.В. руки скотчем та завести в підвальне приміщення цього будинку.

Починаючи з кінця березня 2022 року, утримуючи у полоні Таржинського Г.В., заступник командира 2 роти 9 окремого штурмового полку 1 армійського корпусу т.зв. «ДНР» Давлеєв І.О. особисто, а також шляхом віддання наказів своїм підлеглим з числа невстановлених військовослужбовців 2 роти 9 окремого штурмового полку 1 армійського корпусу т.зв. «ДНР», діючи умисно, спільно та за попередньою змовою групою осіб, достовірно розуміючи, що останній є учасником збройного конфлікту та діє в умовах агресії РФ проти України, використовуючи обставини та умови збройного конфлікту, усвідомлюючи свій статус як особи, що здійснює військове керівництво діями підлеглих, у тому числі у формі надання наказів, з метою отримання від потерпілого зізнань про його приналежність до українського військового підрозділу «Азов», особисто та спільно з іншими невстановленими особами цього підрозділу, у порушення ст. ст. 2, 4, 5, 13-15 Конвенції, систематично застосовували до військовополоненого Таржинського Г.В. фізичне насилля, яке полягало у завданні потерпілому тілесних ушкоджень шляхом побиття його залізними та дерев'яними палицями по різним частинам тіла, катування електричним струмом, використовуючи «електрошокер», та підвішання останнього за перев'язані руки скотчем до металевого гака під стелею, чим спричинили останньому травму правого плечового суглобу у вигляді розриву передне-нижнього та задньо-нижнього відділу суглобової губи, розриви волокон сухожилля надостьового м'язу та волокон сухожилля довгої голівки біцепса, що відносяться до тілесних ушкоджень середнього ступеня тяжкості, а також завдали Таржинському Г.В. сильного фізичного болю та страждань.

Продовжуючи свою злочинну діяльність Давлеєв І.О., приблизно в першій половині квітня 2022 року, але не пізніше 20 квітня 2022 року, з метою отримання від Таржинського Г.В. відомостей щодо його можливої причетності до полку «Азов», а також з метою залякування останнього, повідомив Таржинському Г.В. про те, що т.зв. «ДНР» засудила його до страти.

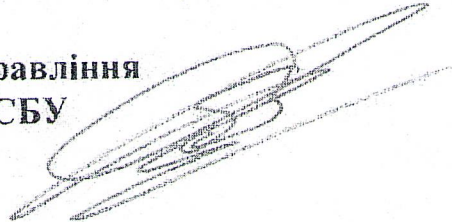
Так, Давлеєв І.О., діючи спільно з іншими невстановленими особами за попередньою змовою групою осіб, з метою підтвердження своїх слів щодо страти Таржинського Г.В., неодноразово, але не менше ніж три рази, спільно із невстановленими особами 2 роти 9 окремого штурмового полку 1 армійського корпусу т.зв. «ДНР» заводив потерпілого до сусідньої будівлі – приміщення церкви, яка знаходиться за адресою: м. Маріуполь, вул. Савчука 41, де усвідомлюючи, що останній перебуває під владою ворога та будучи обізнаним з положеннями Женевської конвенції про поводження з військовополоненими від 12.08.1949, діючи умисно, спільно та за попередньою змовою групою осіб, всупереч ст. 13 Конвенції, із застосуванням вогнепальної зброї – автомата «АК-74», неодноразово наказували Таржинському Г.В. ставати на коліна та здійснювали імітування його розстрілу, а саме щоразу коли потерпілий стояв на колінах здійснювали по одному пострілу біля голови в районі лівого вуха Таржинського Г.В. та по одному пострілу в землю з лівого боку біля стегна, після чого повертали потерпілого до місця його постійного незаконного утримання, а саме до підвалу будинку, який розташовувався за адресою: м. Маріуполь, просп. Миру 63/2.

Вказаними спільними діями Давлєєва І.О. та інших невстановлених військовослужбовців 2 роти 9 окремого штурмового полку 1 армійського корпусу т.зв. «ДНР», вчинено жорстоке, образливе та принизливе поводження з військовополоненим у формі катування, побиття та імітації застосування покарання без попереднього судового рішення, винесеного судом, який створено належним чином і який надає судові гарантії, визнані цивілізованими народами як необхідні, чим заподіяно потерпілому Таржинському Г.В. сильний фізичний біль та довічні суттєві психологічні (моральні) страждання.

Приблизно 20 квітня 2022 року Таржинський Г.В. використовуючи недбалість та неухважність осіб, які здійснювали його охорону, здійснив втечу з полону.

Таким чином, Давлєєв І.О. обгрунтовано підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, а саме у жорстокому поводженні з військовополоненими, а також віддані наказу про вчинення таких дій, вчинене за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

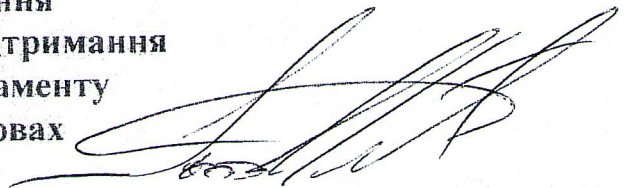
Старший слідчий 4 відділу 3 управління
досудового розслідування ГСУ СБУ
старший лейтенант юстиції

Тарас БУТЕНКО

ПОГОДЖЕНО

Прокурор у кримінальному провадженні-
прокурор третього відділу управління
процесуального керівництва та підтримання
публічного обвинувачення Департаменту
протидії злочинам, вчиненим в умовах
збройного конфлікту,
Офісу Генерального прокурора

Андрій ТЕСЛЕНКО

Одночасно, у відповідності до вимог ст.ст. 42, 277 КПК України, роз'яснено, що підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обгрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення. Підозрюваний: _____

« ___ » год. « ___ » хв. « ___ » _____ 2024 року

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру вручено, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний: _____

« ___ » год. « ___ » хв. « ___ » _____ 2024 року

**Старший слідчий 4 відділу 3 управління
досудового розслідування ГСУ СБУ
старший лейтенант юстиції**

Тарас БУТЕНКО

Пам'ятка про процесуальні права та обов'язки підозрюваного Давлєєва Ігоря Олександровича

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідям.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочині чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду. Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину. Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь. У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист. Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Положення про порядок короткочасного затримання осіб, підозрюваних у вчиненні злочину

Стаття 10. Права та обов'язки затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні злочину, мають право:

- знати, в чому їх підозрюють;
- вимагати перевірки прокурором правомірності затримання; про заявлену вимогу адміністрація місця тримання затриманих негайно повідомляє прокурора;
- оскаржити дії особи, яка провадить дізнання, слідчого або прокурора, давати пояснення і заявляти клопотання;
- звертатися зі скаргами і заявами в державні органи, громадські організації і до службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Положення;
- користуватися своїм одягом і взуттям, а також іншими необхідними предметами і речами, перелік яких визначається Правилами внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні злочину, зобов'язані додержувати вимог цього Положення і Правил внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Закон України «Про попереднє ув'язнення»

Стаття 9. Права осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, мають право:

- на захист відповідно до кримінально-процесуального законодавства;
- на захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або взяття під варту, а також на повідомлення під час взяття під варту підстав та мотивів взяття під варту, оскаржувати їх у суді, отримати в друкованому вигляді роз'яснення положень статей 28, 29, 55, 56, 59, 62 та 63 Конституції України, цієї статті та інших прав затриманих або взятих під варту,

встановлених законом, у тому числі права здійснювати захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або арешту (взяття під варту)

- особи, права відмовитися від надання будь-яких пояснень або свідчень до прибуття захисника, знайомитися з правилами тримання під вартою;

- на щоденну прогулянку тривалістю одна година. Вагітним жінкам і жінкам, які мають при собі дітей, неповнолітнім, а також хворим з дозволу лікаря та за їх згодою тривалість щоденної прогулянки встановлюється до двох годин;

- одержувати два рази на місяць передачі або посилки та грошові перекази і передачі;

- купувати протягом місяця за безготівковим розрахунком продукти харчування і предмети першої необхідності на суму до одного мінімального розміру заробітної плати та без обмежень письмове приладдя, газети, книги через торговельну мережу на замовлення;

- користуватися власним одягом і взуттям, мати при собі документи і записи, що стосуються кримінальної справи;

- користуватися телевізорами, одержаними від родичів або інших осіб, настільними іграми, газетами і книгами з бібліотеки місця попереднього ув'язнення та придбаними через торговельну мережу;

- відправляти в індивідуальному порядку релігійні обряди і користуватися релігійною літературою та властивими їм віруванню предметами релігійного культу, виготовленими з малоцінних матеріалів, якщо при цьому не порушується встановлений у місцях попереднього ув'язнення порядок, а також не обмежуються права інших осіб;

- на восьмигодинний сон в нічний час, під час якого не допускається залучення до участі в процесуальних та інших діях, за винятком невідкладних випадків;

- звертатись із скаргами, заявами та листами до державних органів і службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Закону.

Взяті під варту жінки вправі мати при собі дітей віком до трьох років.

Взяті під варту молоді громадяни (віком від 14 до 28 років) мають право отримувати психолого-педагогічну допомогу спеціалістів центрів соціальних служб для молоді.

Осіб, які відбувають покарання у місцях позбавлення волі, в разі обрання щодо них запобіжного заходу у вигляді взяття під варту в зв'язку з провадженням в іншій справі, тримають відповідно до правил, установлених цим Законом. Одержання цими особами посилок і передач, а так само купівля ними продуктів харчування і предметів першої необхідності здійснюються в порядку, встановленому Виправно-трудовим кодексом України для виду режиму виправно-трудової колонії, призначеного їм Державним департаментом України з питань виконання покарань.

Перелік продуктів харчування і предметів першої необхідності, які забороняється передавати особам, взятим під варту, встановлюється Державним департаментом України з питань виконання покарань. Міністерством оборони України за погодженням з Генеральною прокуратурою України.

Стаття 10. Обов'язки осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, зобов'язані:

- додержуватися порядку, встановленого в місцях попереднього ув'язнення, і виконувати законні вимоги адміністрації;
- дотримуватися санітарно-гігієнічних правил, мати охайний зовнішній вигляд, постійно підтримувати чистоту в камері;
- бути ввічливими до працівників місця попереднього ув'язнення, а також поміж собою;
- не вступати в суперечки з представниками адміністрації, не принижувати їх гідність, не протидіяти виконанню ними своїх обов'язків;
- бережливо ставитися до інвентарю, обладнання та іншого майна місця попереднього ув'язнення.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) перебувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробачії, необхідну для підготовки досудової доповіді.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Права мені роз'яснені та зрозумілі. Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав.

Пам'ятку отримав:

« ___ » _____ 20__ року _____
(підпис) (прізвище, ініціали підозрюваного)

Пам'ятку для вручення отримав адвокат :

« ___ » _____ 20__ року _____
(підпис) (прізвище, ініціали захисника)

Пам'ятку вручив:

**Старший слідчий 4 відділу 3 управління
 досудового розслідування ГСУ СБУ
 старший лейтенант юстиції**

Тарас БУТЕНКО